

gen af elreglementet vinder forståelse hos forbrugerne og i erhvervslivet.

Ad punkt 7

Den nuværende bestand af køleskabe og dybfrysere i hjemmene tegner sig for et elforbrug svarende til ca. 1,8 TWh eller 7,5 pct. af det samlede elforbrug på årsbasis. Dertil kommer et betragteligt elforbrug til andre hårde hvidevarer som f.eks. komfurer, vaskemaskiner, tørretumblere og andre elforbrugende apparater.

Allerede i dag er der udviklet og markedsført sådanne elforbrugende apparater, der har en meget høj energieffektivitet, men der er ikke etableret en ensartet mærkning og oplysningspligt, herunder en oplysningspligt om mindste og højeste elforbrug for de på markedet eksisterende elapparater. Det vil være en vej frem til at sikre langt større udbredelse af elapparater med høj energieffektivitet.

Forbrugerne har i dag for svært ved at gennemskue forskellene på de forskellige apparater og de økonomiske konsekvenser ved brugen af dem. Mærkningen bør være tydelig og skrevet i et forståeligt sprog. På grund af et nødvendigt fortsat højt afgiftsniveau vil husholdningerne have særlig stor interesse i at investere i elapparater m.v. med den maksimale energieffektivitet.

Der eksisterer allerede en lov om mærkning og oplysningspligt vedrørende forbrug af energi (lov nr. 224 af 28. maj 1982), men der er i dag kun udstedt én bekendtgørelse (bekendtgørelse nr. 688 af 17. december 1982 om mærkning af elektriske ovne til husholdningsbrug med oplysning om energiforbrug m.v.) i henhold til denne lov, hvilket ikke er tilstrækkeligt.

Denne lov blev fremsat på baggrund af, at Rådet for De Europæiske Fællesskaber vedtog et rammedirektiv af 14. maj 1979 om oplysning ved mærkning om husholdningsapparaters energiforbrug og direktiv af 14. maj 1979 om anvendelse af rammedirektivet for bageovne. Formålet med EF-rammedirektivet er at harmonisere mærkningen og at undgå, at der gennem forskellige former for mærkning i de enkelte medlemslande opstår tekniske handelshindringer, samt at bidrage til en reduktion af husholdningsapparaters energiforbrug.

I henhold til rammedirektivet kan der vedtages anvendelsesdirektiver for forskellige apparater ud over bageovne. Det kan ske for køleskabe, dybfrysere, vaskemaskiner, opvaskemaskiner, tørretumblere, vandvarmere, fjernsynsapparater og strygerulder.

Når man i dag endnu ikke har gennemført mærkningspligt for andre elapparater end bageov-

ne, har det sin baggrund i, at forundersøgelsesarbejderne i EF-regi om mærkning af andre apparater ikke er afsluttet.

Derfor pålægges det regeringen at arbejde aktivt på internationalt plan, herunder i EF, for at elforbrugende apparater tydeligt og forståeligt varedklarerer med hensyn til elforbrug, og at der gennemføres en bevidst oplysning af forbrugerne om elapparaters elforbrug. Ordningerne bør desuden indeholde minimumsbestemmelser.

Ad punkt 8

Det er ikke tilstrækkeligt blot at fremme brugen af apparater med lavt elforbrug, der allerede er produktudviklet og afprøvet. Der må gøres en indsats for at produktudvikle endnu mere energieffektive apparater, teknisk udstyr til pumpning, ventilation og køling samt rådgivning om energisystemløsninger, hvor el og varme produceres under et. Der bør i energiforskningsprogrammet afsættes betydelig flere midler end hidtil til denne type forskning og udvikling. Efter forslagsstillernes opfattelse bør dette ske i nært samarbejde med de virksomheder, der producerer elforbrugende apparater. Forslaget er tidligere blevet anbefalet af Miljøministeriet i rapporten »Miljø og energi 81«, der blev udgivet i tilknytning til Energiplan 81.

Ad punkt 9

Ofte er det manglende kendskab til mulighederne for elbesparende foranstaltninger, der er årsag til, at disse ikke gennemføres i stor målestok. Med højt afgiftsniveau og med en aftrapning af den fulde afgiftsrefusion for industrien, og med de samfundsmæssige interesser, der står på spil, bør en forsøgsordning anbefales med uddannelse af elkonsulenter.

Konsulenternes opgave bliver bl.a. at anvise mindre og meget energiforbrugende virksomheder uden store egne ressourcer, på hvilken måde der kan opnås elbesparelser. Det kan f.eks. dreje sig om at få bedre måle- og analysemetoder, så pumper og rør m.v. ikke overdimensioneres, begrænse ventilationsopvarmning til områder, hvor der ikke eksisterer andre muligheder (f.eks. radiatorer), eller om en mere hensigtsmæssig indretning af de elforbrugende transportbånd (til råvarer og halvfabrikata). Dette blot for at beskrive spændvidden i mulighederne.

Elkonsulenterne ansættes hos elselskaberne (jf. punkt 2 i forslaget), som jo besidder en betydelig ekspertise på området. Som forsøgsordning ansættes eksempelvis 10 konsulenter for en treårig perio-